

HOMILIE

van Mgr. dr. J.H.J. van den Hende bij de kerktoetredersdag, 22 juni 2019, Basiliek van de H. Liduina en Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans Schiedam

2 Korintiërs 12, 1-10

Matteüs 6, 24-34

Broeders en zusters, het is bijzonder dat we vandaag hier de eucharistie mogen vieren om uw opname in de Kerk te markeren en ook te beseffen hoezeer dat het werk van God is. Natuurlijk, wij kiezen zelf, maar we mogen geloven dat de Heer eerst u heeft aangeraakt. Als we kijken in de Bijbel, naar de teksten waarin God mensen roept, is het altijd eerst zijn initiatief. Of het nu Abraham is die alles achterlaat, of Mozes die als grote taak had om zijn volk uit slavernij te bevrijden, of als het gaat om Maria die de moeder van de Heer werd, het is altijd eerst Gods initiatief.

Het gaat niet zonder gebed en de gemeenschap van de Kerk. God heeft ons het eerst geroepen. Natuurlijk komen dan de vragen en het gesprek en het delen van ons geloof. Maar de Heer staat aan het begin.

Als we in de eerste lezing lezen hoe de Heer Paulus geraakt heeft, zien we dat de Heer niet alleen het initiatief neemt, maar ook met je mee wil gaan. De apostel Paulus was eerst helemaal niet op het spoor van Jezus. Hij kende de geboden en wilde die tot in detail gehoorzaam zijn. Hij was zo fanatiek dat hij uiteindelijk geen oog heeft voor Gods initiatief om zijn Zoon in deze wereld te zenden. Hij ging Jezus vervolgen en vele leerlingen zijn door hem opgejaagd. Maar op weg naar Damascus wordt hijzelf door de Heer aangesproken, die vraagt: waarom vervolg jij Mij? De Heer was na zijn verrijzenis in de hemel, dus hoezo zou Paulus Hem vervolgen? Maar het betekent dat de Heer meeleeft met ons die op aarde zijn weg gaan en als de leerlingen van de Heer worden vervolgd en als christenen angst wordt aangejaagd, voelt de Heer zelf zich tot in het diepst van zijn hart geraakt.

Paulus ontdekt dat God het initiatief neemt en dat God de mens behoedt en dat je niet zomaar andere mensen als ze anders denken kunt veroordelen. Paulus staat met de mond vol tanden bij die vraag: waarom vervolg je Mij? Toen de Heer hem aansprak, had hij geen antwoord. Nota bene de verrezen Heer was het die hem aansprak, over wiens kruisdood Paulus zich had verheugd als een succes. Nu de leerlingen nog, zal hij hebben gedacht, en dan houdt het vanzelf een keer op.

Maar de Heer neemt het initiatief en laat Paulus zien dat niet hij de rechter is en dat hij wordt geroepen tot een ander leven. Paulus laat zich aan de hand nemen en er begint voor hem een ander leven.

Hij wordt gedoopt en opgenomen in de Kerk. De christenen vonden dat spannend. Was het geen truc om binnen te komen en hen allemaal te verraden? Maar ook die christenen ontdekken dat de Heer het initiatief neemt en ze nemen Paulus op, een nieuwe mens die zich bekeerd heeft.

Vandaag horen we dat hij zich steeds kleiner is gaan maken. Hij is niet meer de grote figuur van het anderen de maat nemen. Hij neemt vooral zichzelf de maat in het licht van het evangelie. Ik ben zwak, schrijft hij, maar als ik zwak ben dan kan ik de kracht van de Heer en zijn liefde ervaren. Zo wordt Paulus iemand die getuige wordt van Christus. En hij heeft er alles voor over. Kou en honger en dorst. Schipbreuk en gevangenschap. Hij heeft het allemaal meegemaakt. Hij houdt vast aan de Heer die het initiatief genomen heeft om hem te roepen. En zo heeft Paulus geleerd dat hij mag bouwen op de Heer.

Ook u mag bouwen op de Heer, omdat -ook al zijn we zwak en is ons geloof soms kwetsbaar- de Heer het initiatief heeft genomen en ons de gemeenschap van de Kerk heeft gegeven om samen het geloof te delen en te leven als gemeenschap van de Heer.

Moet je je dan geen zorgen meer maken? Zeker maken we ons wel zorgen over de wereld, ons leven en mensen die ons dierbaar zijn. En toch zegt het evangelie: begin nou eerst met je band met God. Je kunt een mooi pak of jurk hebben en genoeg te eten, maar als je band met de Heer er niet is, hangen deze dingen in de lucht. Zodra Paulus zich verbond met Jezus, sprak hij woorden om mensen tot geloof in Christus te brengen.

Er staat niet dat we helemaal niet aan eten en drinken hoeven te denken. Als je honger of dorst hebt, kun je niet anders. Het gaat er niet om dat we het allemaal loslaten. Maar het moet niet onze hoofdtaak worden. Alsof je leven goed is als je kleding goed is en de koelkast vol. Nee, begin bij de bron van het leven, bij Christus zelf die ons wil kleden met zijn liefde en die ons wil beschermen met zijn nabijheid.

Als je wordt gedoopt, word je het doopkleed aangereikt om te zeggen: de Heer bekleedt je en beschermt je. Als je band met de Heer steeds meer betekenis krijgt, zien we ook steeds meer wat we voor elkaar moeten doen. God dienen en in het verlengde daarvan elkaar van dienst zijn. Gods wil doen, is ook doen wat nodig is voor andere mensen om volwaardig mens te zijn.

Ik dank u dat u ja hebt gezegd op het initiatief van de Heer. Je kunt dat ook weer vergeten. We zijn met 500.000 mensen in het bisdom en er zijn een heel aantal die het besef dat de Heer roept niet meer beleeft. Het is niet de bedoeling dat u als nieuwe katholieken anderen meteen de maat gaat nemen. Maar wel dat u met moed getuigt van uw geloof, en dat de Kerk voor u een bron van vreugde is. Dan kan opnieuw het geloofsgesprek starten. En dan wordt u als Paulus na zijn bekering, die door zijn woord en liefde anderen weet te winnen voor Christus. En zo is het woord van God niet iets eenmaligs. Ik hoop dat u de stap die u heeft gezet altijd blijft koesteren. Niet alleen voor uzelf, maar ook voor anderen. Niet alleen achter gesloten deuren, maar ook in het leven van alledag. De Heer roept en wij mogen initiatieven nemen om anderen te roepen tot gebed en vertrouwen in de Heer. Amen.